

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10Csp/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817202362
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3817202362.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom vo Francúzsku, Paríž, Boulevard Haussmann 1, zapísaný v parížskom registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o. so sídlom v Bratislave, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547 proti žalovanému P. L., nar. X.X.XXXX, bytom M., R. XXX/XX, o zaplatenie sumy 486,30 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý žalobcovi sumu 468,40 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 5.8.2015 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet č. SK 09 6500 0000 0000 2018 5698, variabilný symbol 3685650001.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 92% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 486,30 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.9.2014, ktorá predstavovala nesplatenú časť poskytnutého úveru pozostávajúceho z nezaplatenej úverovej istiny v sume 412,93 eur, zmluvných úrokov v sume 50,37 eur vyčíslených do 4.8.2015, z poisťného v sume 5,10 eur a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 17,90 eur. Súčasne voči nemu uplatnil ako príslušenstvo zmluvný úrok vo výške 27% ročne zo sumy 412,93 eur od 5.8.2015 do zaplatenia, 5,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 468,40 eur od 5.8.2015 do zaplatenia.
2. Na trovách konania uplatnil zaplatený súdny poplatok v sume 29,- eur a trovy právneho zastúpenia.
3. Žalovaný zostal v súdnom konaní nečinný. Na svoju obranu nepredložil a neoznačil žiadne dôkazy. Nevyužil prostriedky procesnej obrany podľa § 149 CSP.
4. Žalobca neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil a z dôležitého dôvodu ho odročiť nežiadal. Žalovaný predvolanie na pojednávanie v mieste bydliska uvedeného v REGOB neprevzal. Podľa oznámenia pošty je na uvedenej adrese neznámy. Súd pri doručovaní predvolania na pojednávanie žalovanému postupoval podľa § 116 ods. 1, 2, 3 a § 106 ods. 1 písm. a/ CSP. Žalovaný pojednávanie z dôležitého dôvodu odročiť nežiadal. Súd v súlade s ust. § 180 CSP vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti strán, s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

5. súd vykonal dokazovanie oboznámením výpisu žalobcu z Obchodného registra, zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.9.2014, splátkového kalendára žalovaného z čl.14 spisu, potvrdenia o odfinancovaní úveru žalovanému zo dňa 31.1.2017, potvrdenia o výške splatených splátok žalovaným zo dňa 31.1.2017, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 11.8.2015, fotokópie nedoručenej zásielky žalovanému z čl. 18 spisu, ostatných listinných dôkazov v spise založených a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Dňa 30.9.2014 strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelového úveru žalovanému v sume 418,- eur na kúpu spotrebného tovaru, PRESTIGIO MultiPhone. Mesačná splátka úveru predstavovala sumu 17,91 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 15.10.2014. Ďalšie splátky boli splatné v 15. deň v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 15.9.2017. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 36 mesačných splátkach. V zmluve si strany dojednali ročnú úrokovú sadzbu vo výške 27%. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 30,58%. Priemerná RPMN predstavovala 44,06%. Celkom sa žalovaný zaviazala zaplatiť sumu 614,16 eur. Žalovaný si zvolil štandardný súbor poistenia, pri ktorom poplatok predstavoval 4,99%.

7. Vzhľadom k tomu, že žalovaný úver riadne nesplácal, žalobca dňa 11.8.2015 vyhlásil ku dňu 4.8.2015 mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval ho k zaplateniu sumy 486,30 eur v lehote 14 dní od doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá predstavovala úverovú istinu v sume 412,93 eur, dlžné zmluvné úroky, poplatky a poistné v sume 55,47 eur s náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 17,90 eur. Žalovaný na splatenie úveru žalobcovi poukázal sumu 38,- eur, čo je zrejme z jeho splátkového kalendára založeného v spise na čl. 14 a 16.

8. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.9.2014 bola medzi stranami uzavretá podľa príslušných ustanovení Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení neskorších predpisov.

9. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (§1 ods. 1).

10. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (§1 ods. 2).

11. Podľa § 2 písm. d/, g/, h/, i/, j/, l/ citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

12. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Zhodnotením skutkového stavu dospel súd k právnomu záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná.

17. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 30.9.2014 strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelového úveru žalovanému v sume 418,- eur na kúpu spotrebného tovaru, PRESTIGIO MultiPhone. Mesačná splátka úveru predstavovala sumu 17,91 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 15.10.2014. Ďalšie splátky boli splatné v 15. deň v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 15.9.2017. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 36 mesačných splátkach. V zmluve si strany dojednali ročnú úrokovú sadzbu vo výške 27%. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 30,58%. Priemerná RPMN predstavovala 44,06%. Celkom sa žalovaný zaviazala zaplatiť sumu 614,16 eur. Žalovaný si zvolil štandardný súbor poistenia, pri ktorom poplatok predstavoval 4,99%. Vzhľadom k tomu, že žalovaný úver riadne nesplácal, žalobca dňa 11.8.2015 vyhlásil ku dňu 4.8.2015 mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval ho k zaplaceniu sumy 486,30 eur v lehote 14 dní od doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktorá predstavovala úverovú istinu v sume 412,93 eur, dlžné zmluvné úroky, poplatky a poistné v sume 55,47 eur s náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 17,90 eur. Žalovaný na splatenie úveru žalobcovi poukázal sumu 38,- eur, čo je zrejme z jeho splátkového kalendára založeného v spise na čl. 14 a 16.

18. Súd po oboznámení sa s obsahom úverovej zmluvy zo dňa 30.9.2014 nezistil obsahový rozpor zmluvy s § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v platnom znení. Úverová zmluva obsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona. V zmluve je jasne definované, za akých podmienok bol žalovanému úver poskytnutý a akým spôsobom ho bola povinný splácať.

19. Povinnosťou žalovaného je zaplatiť žalobcovi nesplatenú časť úveru v sume 412,93, zmluvný úrok v sume 50,37 eur vypočítaný z poskytnutého úveru do 4.8.2015, t.j. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a poistné v sume 5,10 eur. Povinnosť žalovaného zaplatiť nesplatený úver, zmluvné úroky a poistné vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia § 2 písm. d/, g/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení neskorších predpisov.

20. V časti, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému platenia zmluvného úroku vo výške 27% ročne z nesplateného úveru v sume 412,93 eur odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru až do zaplatenia, t.j. od 5.8.2015 do zaplatenia, súd v jeho žalobu ako neďôvodnú zamietol. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 6Co/190/2014 zo dňa 30.6.2015, v odôvodnení ktorého konštatoval, že "aplikačná prax súdov sa otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky a teda popri úrokoch z omeškania či iných sankciách už zaoberala. Najvyšší súd konštatoval cit. "Odvolací súd v tejto súvislosti upozorňuje, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania (§ 369 OBZ - uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98). V rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania označilo za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods. 2 OZ o administratívnom strope úrokov z omeškania (napr. rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 182/2011).

21. Nemali by byť pochybnosti, že za úver možno dohodnúť úroky a že možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta).

22. Nikto asi nepochybuje o tom, že taký odklon od dispozície právnej normy, ktorý sleduje úroky popri úrokoch z omeškania či iných sankciách je v neprospech žalovanej. Ak by takejto dohody nebolo, zákon by umožňoval žalobcovi uplatniť po splatnosti sankcie úroky z omeškania pri pomerne novom pravidle o administratívnom strope na celkové sankcie zakotvenom v § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. „Ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Za sankcie podľa odseku 1 sa považujú úroky z omeškania, zmluvné pokuty a akékoľvek iné plnenia za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov. Ak sankcie podľa odseku 1 dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškание spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa tohto nariadenia vlády.“

23. Odvolací súd sa stotožnil s tou časťou odôvodnenia NS ČR vo veci 33Odo 657/2005, v ktorej argumentuje, že úroky predstavujú odmenu (cenu) za „užívaní jistiny“ a úroky z omeškania sankciu. Nie však s názorom, že cena je neuzavretá kým sa úver celý nesplatí a že popri úrokoch z omeškania sú prípustné aj úroky. Cena musí byť jasne stanovená a uzavretá uplynutím úverového obdobia či už pôvodne dohodnutého alebo predčasne skončeného. Neuzavretá a otvorená môže byť len sankcia, ktorej výšku reguluje všeobecne záväzný predpis tak, aby nenadobudla neprimerané rozmery.

24. Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok.

25. Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch

pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011, AZIZ).

26. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uzavrel, že niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Na viac sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Odvolací súd sa preto stotožnil s prvostupňovým súdom o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods. 2 OZ)."

27. Tak, ako vyplýva z vyššie citovaného právneho názoru Krajského súdu v Prešove a z obsahu uznesenia NS SR vo veci vedenej pod sp. zn. 4 Obo/143/1998 (dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania) úroky popri úrokoch z omeškania sú nielen odklonom od zákona v neprospech odporcu, ale vo svojich dôsledkoch odporujú aj kogentnému zákonnému pravidlu v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uplatnený úrok vo výške 27% ročne prevyšuje úrok z omeškania a pripustenie právneho názoru súbehu zmluvných úrokov popri úrokoch z omeškania (po splatnosti úveru) potenciálne umožňuje navýšenie dlhu nad skutočnú výšku poskytnutého úveru v rozpore s ust. § 3a ods. 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Pokiaľ sa strany v Časti 3., článku 3.4. úverovej zmluvy zo dňa 30.9.2014 dohodli na tom, že nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v úverovej zmluve, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu (aj v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), súd uzavretú dohodu s poukazom na vyššie uvedené okolnosti a vyslovené právne názory NS SR a Krajského súdu Prešov považoval za neplatnú podľa § 39, § 41, § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Totožný právny názor zaujal napr. aj Krajský súd Trenčín v rozsudku č.k. 5Co/72/2015-84 zo dňa 1.7.2015 vo veci vedenej na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 5Co/79/2014, v ktorej ako žalobca vystupovala ČSOB, a.s. so sídlom v Bratislave. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.9.2012, ktorý sa zaoberal rozhodnutiami Okresného súdu Prešov č.k. 29C/131/2011-127 z 23.11.2011 a Krajského súdu Prešov č.k. 1Co/30/2012-145 z 30.5.2012, vo vzťahu ku ktorým sťažovateľka namietala porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Konštatoval: " Ústavný súd SR v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný. Ústavný súd vo svojej stabilnej judikatúre uvádza, že postup a rozhodnutie súdu, ktoré vychádzajú z aplikácie konkrétnej zákonnej procesnoprávnej úpravy, nemožno hodnotiť ako porušovanie základných práv a slobôd (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97). Za porušenie základného práva pritom nemožno považovať neúspech v konaní. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania, preto nie je možné považovať nevyhovenie návrhu v konaní pred všeobecným súdom za porušenie tohto práva (I. ÚS 3/97). Pretože ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi napadnutým rozsudkom krajského súdu č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. mája 2012 a namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako ani namietaným porušením čl. 47 ods. 3 ústavy, odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v tejto časti z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti."

28. Žaloba žalobcu bola zamietnutá aj v časti o zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 17,90 eur z dôvodu, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vynaloženie uvedených nákladov a nešpecifikoval, za aké konkrétne úkony boli žalovanému účtované.

29. Omeškanie žalovaného bolo posúdené podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že právny vzťah založený medzi stranami zmluvou o spotrebiteľskom úvere je potrebné považovať za občianskoprávny vzťah, kedy sa omeškanie dlžníka spravuje príslušnými ustanoveniami tohto zákona. Výška úroku z omeškania zodpovedá ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v platnom znení. Počiatok omeškania žalovanej so zaplatením sumy 468,40 eur bol ustálený od 5.8.2015, t.j. deň nasledujúci po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom.

30. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 262 a § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol vo veci čiastočne úspešný, preto mu bol nárok na náhradu trov konania priznaný podľa pomeru jeho úspechu a neúspechu vo veci. Úspech žalobcu predstavoval 96%, jeho neúspech 4%. Čistý úspech žalobcu vo veci predstavuje 92%, čomu zodpovedá aj jeho nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.